1 Μαΐου 2026

Η Αγία Ταμάρα, βασίλισσα της Γεωργίας (1/14 Μαϊου) [με φωτογραφίες]

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Η αγία βασίλισσα Θάμαρ σε τοιχογραφία του 13ου αιώνα.

Θάμαρ (β΄ μισό 12ου αι. – 1212/13). Βασίλισσα της Γεωργίας (1184-1212/13), κόρη και διάδοχος του βασιλιά Γεωργίου Γ΄, με τον οποίο συμβασίλευσε από το 1178/79 (…).

Τα χρόνια της βασιλείας της Θάμαρ, που φημιζόταν για την ομορφιά και την αποφασιστικότητά της, αποτελούν το χρυσό αιώνα της ιστορίας της Γεωργίας. Βοηθούμενη από τον σύζυγό της και τους δυο στρατηγούς της, Ζακαρέ και Ιβανέ, οδήγησε της χώρα της στο απόγειο της πολιτικής και πολιτιστικής της δύναμης. Κατέλαβε το Καρς και το Ανί και μετά από τις επιχειρήσεις στην περιοχή του Αζερμπαϊτζάν ήλεγχε τις χώρες ως την Κασπία θάλασσα. Κατέλαβε ακόμη της Τραπεζούντα και την περιοχή του Πόντου και τοποθέτησε εκεί ως τοπάρχες τους Βυζαντινούς ανιψιούς της Αλέξιο Α΄ και Δαβίδ Α΄ Μεγάλους Κομνηνούς, που είχαν καταφύγει στην αυλή της, μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Λατίνους (1204). Χορηγώντας τους χρήματα και στρατό η Θάμαρ βοήθησε στην ίδρυση της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας. Το 1208 μια εκστρατεία της κατά της Περσίας είχε ως αποτέλεσμα την κατάληψη του Αρντεμπίλ και τη δήωση των πόλεων Ταμπρίζ (Ταυρίδα) και Καζβίν.

Οι επιτυχίες αυτές κατέστησαν τη Θάμαρ την πιο δημοφιλή μορφή του γεωργιανού λαού (...).

Αυτά γράφει η ιστορία του κόσμου. Όμως στα βιβλία του ουρανού έχει γραφεί η πιο βαθιά αλήθεια. Αυτό που έκανε τη Βασίλισσα Ταμάρα (Θάμαρ) να γίνει η Αγία Βασίλισσα της Γεωργίας.

Κάθε φορά που οι στρατιώτες του βασιλείου της εμπλέκονταν σ' ένα πόλεμο, η Βασίλισσά τους τους ακουμπούσε με την προσευχή της στα χέρια του Θεού.

Τα χρόνια ήταν δύσκολα· η Βυζαντινή Αυτοκρατορία βρισκόταν σε αδυναμία. Οι εχθροί των Ορθοδόξων Χριστιανών γύρω πολλοί.

Πολεμώντας με τους Τούρκους η Θάμαρ στις αρχές του 13^{ου} αιώνα βρέθηκε αντιμέτωπη με τον Ισλαμικό κόσμο ενωμένο να απειλεί το Γεωργιανό Χριστιανικό Ορθόδοξο Βασίλειό της.

Ο Σουλτάνος Ρουκν-αντ-Ντιν (Rukn-ad-Din) προσπάθησε να τη δελεάσει με πλούτη και τιμές, αν δεχθεί να αλλάξει θρησκεία και να γίνει σύζυγός του. Η πρόταση μετατράπηκε τελικά σε απειλή να κάνει τη Γεωργία ολόκληρη ένα δικό του χαρέμι.

Η πιστή Βασίλισσα του απάντησε: «Συ εμπιστεύεσαι στο χρυσό σου, χωρίς να γνωρίζεις την κρίση του Θεού. Εγώ όμως δεν ελπίζω ούτε σε πλούτο, ούτε σε κάθε τι του κόσμου αυτού. Εγώ εμπιστεύομαι στη δύναμη του Θεού και στη βοήθεια του Σταυρού, τον οποίο εσύ βεβηλώνεις».

Έπειτα παρέδωσε με δάκρυα τον πόλεμο και το στρατό της στα χέρια της

Θεοτόκου.

Ο Θεός επάκουσε την προσευχή της Βασίλισσας και η νίκη των στρατευμάτων της στο Basiani ήταν τελικά νίκη όλου του Χριστιανικού κόσμου! Ο Rukn-ad-Din αιχμαλωτίστηκε και οδηγήθηκε μπροστά στη βασίλισσα Ταμάρα, η οποία τον ελευθέρωσε την επόμενη ημέρα!

Λεπτομέρεια της παραπάνω τοιχογραφίας.

Στον καιρό της ειρήνης η Ταμάρα γονατιστή προσευχόταν πάντα και φρόντιζε για κάθε ανάγκη του λαού της. Έπλεκε, κεντούσε, έραβε προσφέροντας όλα τα εργόχειρά της στους φτωχούς, ακολουθώντας έτσι το παράδειγμα του πάππου της, αγίου Δαυΐδ Δ΄, του Οικοδόμου (του οποίου η μνήμη εορτάζεται την 25

η Ιανουαρίου), ο οποίος βοηθούσε τους φτωχούς με προσωπική εργασία. Γράμματα και τέχνες γνώρισαν μέρες ακμής. Ορθόδοξη Εκκλησία και μοναχισμός αποτέλεσαν κύριο μέλημά της στη χώρα της αλλά και έξω απ' αυτήν.

Συνεχίζεται...